Úvod do distribuovaných algoritmov

Zimný semester 2006/07

richard.kralovic@dcs.fmph.uniba.sk

Voľba šéfa na hyperkocke – riešenie

ZADANIE: Navrhnite asynchrónny algoritmus pre voľbu šéfa na d-rozmernej hyperkocke, ktorý pracuje s počtom správ O(n), kde $n=2^d$. Prepokladajte, že hyperkocka má zmysel pre orientáciu.

RIEŠENIE:

Majme n-rozmernú hyperkocku. Nech $v=(i_{n-1},i_{n-2},\ldots,i_0)$ je vrchol tejto hyperkocky, potom d-rozmerná podkocka určená vrcholom v je podkocka pozostávajúca z vrcholov $(i_{n-1},\ldots,i_{d-1},0,\ldots,0)$ až $(i_{n-1},\ldots,i_{d-1},1,\ldots,1)$. Susedná podkocka tejto podkocky je tvorená vrcholmi $(i_{n-1},\ldots,1-i_{d-1},0,\ldots,0)$ až $(i_{n-1},\ldots,1-i_{d-1},1,\ldots,1)$.

Hlavná myšlienka riešenia je nasledovná: najskôr sa bude voliť šéf na 1-rozmerných podkockách, potom na 2-rozmerných, atď. Ak sa vrchol stane šéfom d-rozmernej hyperkocky, pošle správu šéfovi susednej d-rozmernej hyperkocky a čaká na správu od neho. Na základe obdržanej správy sa rozhodne, či sa stane šéfom celej d+1-rozmernej hyperkocky, alebo prejde do neaktívneho stavu.

Vrcholy v neaktívnom stave musia routovať správy. Toto routovanie však musí byť dosť efektívne na to, aby bol celkový počet správ lineárny. Preto si každý neaktívny vrchol bude pamätať najkratšiu cestu k vrcholu, ktorý ho "zajal", t.j. od ktorého dostal správu, po ktorej prešiel do neaktívneho stavu.

Budeme používať správy, ktoré sú 4-ice $< id, l, path, to_go >$. Takúto správu pošle aktívny vrchol s identifikátorom id po tom, čo sa stane šéfom l-rozmernej podkocky. Táto správa musí byť doručená šéfovi susednej l-rozmernej podkocky. Premenná path bude zaznamenávať, po hranách ktorých dimenzií správa prešla. Na základe toho adresát zistí, aká je najkratšia cesta k odosielateľovi správy. Premenná to_go určuje, ako treba správu routovať v najbližších krokoch.

Ak dostane neaktívny vrchol správu < id, l, path, 0 >, pošle ju po najkratšej ceste k vrcholu, ktorý ho zajal. Na ceste k tomuto vrcholu sa routuje iba podľa premennej to_-go . Ak je tento vrchol neaktívny, opäť posiela správu po najkratšej ceste k vrcholu na vyššom leveli, až sa správa dostane k adresátovi.

Program:

```
var active: boolean; id: integer; level, chief_path: integer; level, chief_path: integer; Initialization: active = true; level = 1; send < id, level, 1, 0 > to 0; procedure Forward(< attacker\_id, l, path, to\_go >): let i-th bit is set in to\_go send < attacker\_id, l, path xor 2^i, to\_go xor 2^i > to i;
```

```
On receipt \langle attacker\_id, l, path, to\_go \rangle from q:
if to\_go <> 0 then
  Forward( < attacker\_id, l, path, to\_go > );
else if not active then \{l > level\}
  Forward( < attacker\_id, l, path, chief\_path > );
else if l > level then
  process message later
else \{l = level\}
  if attacker_{-}id > id then
    active = false;
   chief_path = path;
  else
   level = level+1;
   if level < n then
     send < id, level, 2^{level-1}, 0 > to level - 1;
     I am leader
```

Správnosť algoritmu je vidno z platnosti nasledujúcich tvrdení¹:

- \bullet v každej d-rozmernej podkocke je nanajvýš 1 vrchol na leveli d
- ulletv každej d-rozmernej podkocke je aspo
ň1vrchol na leveli aspoňd
- každý vrchol buď postúpi na ďalší level, alebo prejde do neaktívneho stavu
- každý neaktívny vrchol pozná najkratšiu cestu k vrcholu, ktorý ho zajal (k svojmu šéfovi)
- správa na leveli d chodí len v rámci d-rozmernej podkocky

Analýza zložitosti:

Nech N je počet všetkých vrcholov hyperkocky. Na leveli d je $\frac{N}{2^d}$ aktívnych vrcholov. Každý pošle správu, ktorá sa routuje na nanajvýš d^2 hopov. Spolu sa teda pošle $\sum_1^n n \frac{d^2}{2^d} = O(n)$ správ.

¹Ktoré sa dajú dokázať indukciou vzhľadom na d.